

отъ трета, надписъ: „Въ царствованія російскаго императора Александра II и подъ главнимъ начальствомъ генералъ-лейтенанта Радецкаго 15-й Юня 1877 г. переправа черезъ Дуная у Зимници и бой у Сисова“, а на четвъртата сж написани участвовавшитѣ въ боя полкове, баталиони, сотни, батареи и прч.

Тържественното влизане на русситѣ въ Свищовъ.

Слѣдъ прогласяванieto на войната, турцитѣ въ този градъ когато се срещали на улицата, особно пакъ по кафенетата, разговора си захващали съ тия думи: *Ингилизъ бракмась москофу муарабе ачсънъ дьовлете; диннемеъ исе, о ездежекъ кафасянж* (Англия нѣма да остави московца да отвори война на султана, ако непослуша, тя ще му смаже главата).

Турцитѣ напълно вѣрвали, че по никой начинъ Англия нѣма да допусне да преминатъ русситѣ Дунава, та никакъ не се безпокоили отъ снованъето имъ по срещния брѣгъ и така си живѣли, като че се намиратъ на 500 килм. далечъ отъ русситѣ или вѣчна пропастъ да ги раздѣля едни отъ други. Нѣ когато русската войска почнала да се трупа срещу Никополъ и находящитѣ се турски войници въ Свищовъ взели да говорѣтъ, че русситѣ ще преплудатъ Дунава при този градъ, гдѣто били докарали и нѣколко хиляди такива конѣ, които щомъ се хвъртали съ всадника отъ единия брѣгъ, на другия се намирали, Свищовскитѣ турци намислили — ако преминаването на русситѣ се осмъществи, да испълнятъ една отъ священнитѣ заповѣди на корана. Тѣ съставили два списъка — единий за мжетѣ, които да бждатъ избити, като съчувственници на русситѣ, а другия за красивитѣ жени и момѣ, които да закаратъ съ себе и рѣшили: щомъ се извѣстѣтъ за преминаването, да исколятъ мжетѣ, да заберѣтъ женитѣ и да избѣгнатъ. Обаче, отъ ненадѣйното появяване на русситѣ подъ Свищовъ, турцитѣ всичко забравили и всякой единъ припекъ да предвари и докачи нѣкоя кола или конь отъ българетѣ, да натовари каквото може, или пъкъ да впусне нѣщо въ джоба, или мушне въ пояса си и колкото е възможно по-скоро да бѣга, тѣй щото, тукашното българско население, което въ много въстания е давало жертви, при освобождението си било щастливо да се избави безъ всяка жертва, освѣнъ единъ българинъ, който билъ убитъ, защото поискалъ паритѣ си отъ нѣкой турчинъ.